



# Back to Bikkurim

## Reading Pesukim as a Mitzvah

1. Devarim 26:1-11

**כו,א** והינה, כִּי-תבוא אל-הארץ, אֲשֶׁר ה' אלקיך, נתן לך נחלה; וירשתה, וישבת בה. **כו,ב** ולקחת מראשית כל-פרי האדמה, אֲשֶׁר תביא מארצך אֲשֶׁר ה' אלקיך נתן לך--ושמת בטנא; והלכת, אל-המקום, אֲשֶׁר יבחר ה' אלקיך, לשכון שמו שם. **כו,ג** ובאת, אל-הכהן, אֲשֶׁר יהיה, בַּיָּמִים הָהֵם; וְאָמַרְתָּ אֵלָיו, הַגְּדִיתִי הַיּוֹם לַה' אֱלֹהֶיךָ, כִּי-באתי אל-הארץ, אֲשֶׁר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו. **כו,ד** ולקח הכהן הטנא, מִנְדָּךְ; וְהֵנִיחוּ--לפְּנֵי, מִזְבֵּחַ ה' אֱלֹהֶיךָ. **כו,ה** וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ, אֲרָמִי אֲבֹד אָבִי, וַיֵּרֶד מִצְרָיִם, וַיִּגַּר שָׁם בְּמִתֵּי מֵעֵט; וַיְהִי-שָׁם, לְגוֹי גָדוֹל עָצוּם וָרַב. **כו,ו** וַיִּזְרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרָיִם, וַיַּעֲנוּנוּ; וַיִּתְּנוּ עֲלֵינוּ, עֲבָדָה קָשָׁה. **כו,ז** וַנִּצְעַק, אֶל-ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ; וַיִּשְׁמַע ה' אֶת-קִלְנוּ, וַיִּרְא אֶת-עֲנִינוּ וְאֶת-עֲמַלְנוּ וְאֶת-לַחֲצֵנוּ. **כו,ח** וַיּוֹצֵאנוּ ה', מִמִּצְרָיִם, בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֶרַע נְטוּיָה, וּבִמְרֵא גָדֹל--וּבְאִתּוֹת, וּבִמְפִתִּים. **כו,ט** וַיְבִאנוּ, אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה; וַיִּתֵּן-לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת, אֲרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ. **כו,י** וְעַתָּה, הִנֵּה הבאתי אֶת-רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר-נִתְּתָה לִי, ה'; וְהִנְחֵתוּ, לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ, וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ, לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ. **כו,יא** וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל-הַטּוֹב, אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ--וּלְבִיתְךָ: אֶתְּהָ, וְהַלְוִי, וְהַגֵּר, אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ.

2. Rambam, Bikkurim 3:10 [R. Moshe b. Maimon (Maimonides), born in Cordova Spain and died in Egypt, 1138-1204]

מצות עשה להתודות במקדש על הבכורים בשעה שמביאם, מתחיל וקורא הגדתי היום ליי' אלקיך כי באתי אל הארץ וגו' ארמי אובד אבי עד שייגמור כל הפרשה עד אשר נתת לי יי', ואין קורין אותה אלא בלשון הקדש שנאמר וענית ואמרת בלשון הזאת.

3. Talmud Bavli, Brachos 12b

אמר רבי אבהו בן זוטרתני אמר רבי יהודה בר זבידא: בקשו לקבוע פרשת בלק בקריאת שמע, ומפני מה לא קבעוה - משום טורח צבור. מאי טעמא? אילימא משום דכתיב בה: +במדבר כ"ג+ אל מציאם ממצרים - לימא פרשת רבית ופרשת משקלות דכתיב בהן יציאת מצרים! - אלא אמר רבי יוסי בר אבין: משום דכתיב בה האי קרא: +במדבר כ"ד+ כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו. - ולימא האי פסוקא ותו לא! - גמירי: כל פרשה דפסקה משה רבינו - פסקינן, דלא פסקה משה רבינו - לא פסקינן.

4. Tzofnas Paaneiach, Devarim 26:5 [R. Yosef Rosen, known as the Rogatchover Gaon Rogachev, 1858 - Vienna, 1936]

ה. וענית ואמרת תו' ארמי אבד אבי תו'.  
 ספרי פיסקא שא: נאמר כאן עניה ונאמר להלן עניה, מה להלן בלשון הקודש אף כאן בלשון הקודש.  
 בוידוי מעשר אף דנקראים בכל לשון ג, מ"ם צריך דווקא גדר תרגום, ונכי סקרא בכורים זה הוי גדר קריאת פרשה, וצריך דווקא שיקרא בס"ת ובלה"ק, ועי' בירושלמי בכורים פ"ג דכל מקום שנאמר עניה הוי

מפי אחר וכו', וכבר כתבתי בזה במ"א מה דמכואר בסוטה דף ל"ב ע"ב נ  
 דפרשת בכורים קוראים בקול רם, ר"ל כמו קריאת פרשה בס"ת, ולכך  
 יש שם מתורגמן והוא לא מתרגם בלכד רק הוא דורשה, עיין פסחים דף  
 קט"ז נס ובתוספתא סוטה ו ובספרי פרשה תבוא \*.

5. Mishna, Bikkurim 3:7

**בראשונה כל מי שיודע לקרות קורא וכל מי שאינו יודע לקרות מקרין אותו נמנעו מלהביא התקינו שיהו מקרין את מי שיודע ואת מי שאינו יודע:**

6. Talmud Bavli, Gittin 60b

**דרש רבי יהודה בר נחמני מתורגמניה דרבי שמעון בן לקיש, כתיב: + שמות ל"ד + כתוב לך את הדברים האלה, וכתיב: + שמות ל"ד + כי ע"פ הדברים האלה, הא כיצד? דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרן על פה, דברים שבעל פה אי אתה רשאי לאומרן בכתב.**

7. Shulchan Aruch, OC 49 [R. Yosef b. Ephraim Karo, born in Toledo Spain and died in Safed, 1488-1575]

אף על גב דקיימא לן: דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרם על פה, כל דבר שרגיל ושגור א בפי הכל, כגון ק"ש וברכת כהנים (במדבר ו, כב - כז) ופרשת התמיד (במדבר כח, א - ח) וכיוצא בהן, מותר.

8. Magen Avraham, ad loc. [R. Avraham Ha-Levi Gombiner, Gombin, Poland, 1637 – 1683]

לקרות הפ' בע"פ בשעה שש"ץ קורא אני נזהר אבל איני מוחה לאחרים [רדב"ז ח"א סי' קל"ה] וע"ש דלטעם א' דוקא שמות אסור לקרות בע"פ [כ"ה]:

9. Mishna Berurah, ad loc. [R. Yisrael Meir Kagan, born in Zhetl, today's Belarus, 1838 – 1933]

(ג) לאומרם בע"פ - מי שדורש ברבים בהרבה פסוקים שבתורה וקשה לו לחפש בכל שעה בחומש מפני כבוד הצבור אפשר שיש להקל. עיין ביומא (דף ע) בתוספות ישנים ד"ה ובעשור בתירוץ ראשון ובתירוץ בתרא ובביאור הגר"א הסכים לדינא לתירוץ בתרא:

10. Magen Avraham 282

ביום השבת שחורית בפתיחת הארון יאמר בריך שמיה כמ"ש בזהר ויקהל [כתבים], כתב הזוהר פ' ויקהל ע' שס"ט אסור למאן דקרי באוריית' למיפסק בפרשתא או אפי' מלה חדא אלא באתר דפסק משה פרשת' לעמא לאשלמ' יפסיק ולא יפסוק מילין דשבתא אחרא בשבתא דא וכו' נ"ל דכונתו דאם בא לסיים הסדרא שלא במקומה המיוחד אסור אבל איש א' מותר להפסיק אפי' במקום שלא פסק פ' בתורה דכולהו ז' גברי כחד חשיבי דהא בזמן התלמוד הראשון מברך לפניה והאחרון לאחריה תדע דהא פ' ויצא ופ' מקץ אין בה פ' כלל בתורה והאיך יקראו ז' גברי אלא ודאי כדאמרן וכ"מ בברכות ספ"ק דאמר' כל פ' דלא פסקה משה באורייתא לא פסקינן ע"ש וקאי שם שאם רוצה לקרות הפסוק ולא יותר ומ"מ צ"ע דקורין בב' וה' ומפסיקין אפילו בפ' דלא פסקי' משה וצ"ע ועוד דהא במקדש היו מחלקין פ' האזינו כמ"ש סימן תכ"ח ס"ה וצ"ל כיון שדעתו להשלימו למחר שרי וע"ש בזהר ע' ש"ע בענין ב' וה' וגם צ"ע דהא דמגיל' ד' כ"ט איתא במערבא מסקי לאורייתא בג' שנים ש"מ שהיו מחלקין הסדרות ע"מ ש"ס סימן ל"ב סל"ב ומה שאומרים פסוקים בתפלה י"ל כיון דקור' אותם דרך תחנון ובקשה שרי כמ"ש סי' מ"ט בטור ע"ש ועמ"ש סי' תכ"ב ס"ד:

## Accepting the Convert

11. Letter of the Rambam 293

שאלות ששאל ר' עובדיה גר צדק מרבינו משה זצ"ל ותשובותיו.

אמר משה ב"ר מימון מבני גלות ירושלים אשר בספרד זצ"ל. הגיע אלינו שאלות מרנא ורבנא עובדיה המשכיל המבין גר הצדק ישלם יי פעלו ותהי משכרתו שלימה מעם יי אלקי ישראל אשר בא לחסות תחת כנפיו. שאלת על עסקי הברכות והתפללות בינך לבין עצמך או אם תתפלל בצבור היש לך לומר אלקינו ואלקי אבותינו ואשר קדשנו במצותיו וצונו ואשר הבדילנו ואשר בחר בנו ושהנחלת את אבותינו ושהוצאתנו מארץ מצרים ושעשה נסים לאבותינו וכל כיוצא באלה הענינים. יש לך לומר הכל כתקנם ואל תשנה דבר אלא כמו שיתפלל ויברך כל אזרח מישראל כך ראוי לך לברך ולהתפלל בין שהתפללת יחידי בין שהיית שליח צבור. ועיקר הדבר שאברהם אבינו הוא שלמד כל העם והשכילים והודיעם דת האמת וייחודו של הקדוש ברוך הוא ובעט בע"ז והפר עבודתה והכניס רבים תחת כנפי השכינה ולמדם והורם וצוה בניו ובני ביתו אחריו לשמור דרך ה' כמו שכתו' בתורהא כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת אחריו ושמרו דרך ה' וגו'. לפיכך כל מי שיתגייר עד סוף כל הדורות וכל המיחד שמו של הקדוש ברוך הוא כמו שהוא כתוב בתורה תלמידו של אברהם אבינו ע"ה ובני ביתו הם כולם והוא החזיר אותם למוטב כשם שהחזיר את אנשי דורו בפיו ובלמודו כך החזיר כל העתידים להתגייר בצואתו שצוה את בניו ואת בני ביתו אחריו. נמצא אברהם אבינו ע"ה הוא אב לזרעו הכשרים ההולכים בדרכיו ואב לתלמידיו וכל גר שיתגייר. לפיכך יש לך לאמר אלקינו ואלקי אבותינו שאברהם ע"ה הוא אביך ויש לך לומר שהנחלת את אבותינו שלאברהם נתנה הארץ שני' קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה. אבל שהוצאתנו ממצרים או שעשית נסים לאבותינו אם רצית לשנות ולומר שהוצאת את ישראל ממצרים ושעשית נסים עם ישראל אמור. ואם לא שנית אין בכך הפסד כלום מאחר שנכנסת תחת כנפי השכינה ונלוית אליו אין כאן הפרש בינינו ובינך. וכל הנסים שנעשו כאלו לנו ולך נעשו. הרי הוא אומר בישעיהג ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל ה' לאמר הבדל הבדילני /יבדילני/ ה' מעל עמו וגו', אין שום הפרש כלל בינינו ובינך לכל דבר. ודאי יש לך לברך אשר בחר בנו ואשר נתן לנו ואשר הנחילנו ואשר הבדילנו. שכבר בחר בך הבורא יתעלה והבדילך מן האומות ונתן לך התורה שהתורה לנו ולגרים שני' ד' הקהל חוקה אחת לכם ולגר הגר חוקת עולם לדורותיכם ככם כגר יהיה לפני יי. תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם. ודע כי אבותינו שיצאו ממצרים רובם עובדי ע"ז היו במצרים נתערבו בגוים ולמדו מעשיהם עד ששלח הקדוש ברוך הוא משה רבינו ע"ה רבן של כל הנביאים והבדילנו מן העמים והכניסנו תחת כנפי השכינה לנו ולכל הגרים ושם לכולנו חוקה אחת. ואל יהא יחוסך קל בעיניך אם אנו מתיחסים לאברהם יצחק ויעקב אתה מתיחס למי שאמר והיה העולם. וכך מפורש בישעיהה זה יאמר לי"י אני וזה יקרא בשם יעקב וגו'. וכל מה שאמרנו לך בענין הברכות שלא תשנה כבר ראיה לזה ממסכת בכורים תמן תנינן הגר מביא ואינו קורא שאינו יכול לומר אשר נשבע יי לאבותינו לתת לנו. וכשהוא מתפלל בינו לבין עצמו אומר אלקינו ואלקי אבות ישראל. וכשהוא מתפלל בבית הכנסת אומר אלקינו ואלקי אבותינו זהו סתם משנה. והיא לר' מאיר ואינה הלכה אלא כמו שנתפרש בירושלמי תמן אמרינן תני בשם ר' יהודה גר עצמו מביא וקורא מאי טעמיה כי אב המון גוים נתתיך לשעבר היית אבי לאברהם מיכאן ואילך אב לכל הבריות. ר' יהושע בן לוי אמר הלכה כר' יהודה. אתא עובדא קמיה דר' אבהו והורי כר' יהודה. הנה נתברר לך שיש לך לומר אשר נשבע יי לאבותינו לתת לנו. ושאברהם אב לך ולנו ולכל הצדיקיםא ללכת בדרכיו והוא הדין לשאר הברכות והתפללות שלא תשנה כלום. וכתב משה ב"ר מימון זצ"ל לבי

## *Being Explicit*

12. Otzros HaYashan

### ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה... (כו, י)

רבי אליהו חיים מייזל, רבה של לודו, פנה אל אחד מעשירי העיר וביקש ממנו, שיתן לדבר צדקה, ועל כך השיב לו הלה שלצערך אין לאל ידו לתת, ואגב כך התחיל מתאר לפניו בפרוטרוט ובמרירות את מצבו הקשה: עסקה זו לא עלתה יפה, בעסקה אחרת נכשל; באחת: רע ומר לו, ואין לדבר כלל על נתינת מעות לצדקה.

לעבור זמן נתעלה הגביר מאוד וגדל עושרו, וכשפגש בו רבי אליהו חיים ברחוב ושאלו למצבו, פטרו במלה אחת:

— ככה...

אמר לו רבי אליהו חיים:

— עכשיו מחזור לי המדרש בפרשת כי תבוא. שעל הפסוק „ועתה הבאתי את ראשית פרי האדמה” דרשו: „אדם אומר את שבחו בקול נמוך ואת גנותו בקול רם. שבחו בקול נמוך — מן וידוי מעשר; וגנותו בקול רם — ממקרא ביכורים”.

ובעצם מה שבח הוא וידוי מעשר, ומה גנאי הוא מקרא ביכורים?

אלא „שבחו” — משמע: מצבו הטוב; ו„גנותו” — מצבו הרע. שעה שאדם מביא ביכורים, אי אפשר ללמוד מכך על מצבו החומרי. שלא השבח מתגלה כאן, אלא הננאי, שכן כל אחד אינו מביא אלא סל קטן של ראשית הפרי, ומראהו כמראה עני ומסכן; ומשום כך אין הוא חושש, שמא יהיו מתקנאים בו ובאים עליו בתביעות לצדקה, והוא אומר את „מקרא הביכורים” בקול רם. כנגד זה ממעשר מתגלה השבח בכל אחד: לפי גודל המעשר מיד גודע מה רכושו, מה למספר בהמותיו, וכמה תבואה ופירות לו; ולפיכך הוא אומר את וידוי המעשר בקול נמוך; על כך אין אדם רוצח לדבר בקול רם שחושש הוא, שמא יבוא אליו רבה של לודו ויבקש ממנו לצדקה.

## Our Mission

13. Igra DeKallah, Parshas Ki Tavo [R. Zvi Elimelech Shapira of Dinov, 1785, student of the Chozeh of Lublin]

והיה כי תבוא אל הארץ וכו'. עפ"י מה שידענו מנצחיות התורה שנוהגת בכל מקום ובכל זמן, יש לפרש ברמז שזה ציוי לנשמות האדם, כי תבא אל הארץ (היינו להגוף בארץ הנשמה הלזו, הגוף החומרי בארץ) אשר י"י אלקיך נתן לך נחלה (כי אם תיטיב מעשיך יהיה לך הגוף הארצי בירושה על ידי התורה ומעשים טובים כדמיון היורש (נכסים ועבדים סרים למשמעתו וע"כ) וישבת בה (ישיבה שלימה ותמה לעתיד) משא"כ אם לא תורישנו שיהיה סר למשמעתך, אזי תנטע באתר אחרא בסוד הגלגול, ויהיה הגוף האחרון דאצלח הוא יהיה העיקר, עיין בסבא משפטים.